

संस्कृतभाषा

1613

४८/६२५ ३३

मध्यसिद्धान्तकोमुदी

॥अथ मध्यसिद्धान्तकौमुदीप्रारंभः॥

म.स.
१११

॥ श्री लक्ष्मी नृसिंहाय नमः ॥ ॥ नत्वा वरदराजः श्री गुरुभेदे जिदीक्षिता
 नृ। करेति पाणिनीयानां मध्यसिद्धां नृकौमुदी ॥ १ ॥ ॥ अइ उए। ऋ लृ। ए
 ओ। इ। ऐ। औ। वृ। ह। य। वरद। लृ। ए। अम। उ। ण। वम। सभ। अ। घ। ढ। ध। ष। ज। ब। ग। ड। द। श।
 ख। क। छ। ठ। थ। द। ट। त। वृ। ऋ। पृ। य। श। ष। स। र। ह। लृ। ॥ इति सूत्राण्यणादिसंश्रयानि। ह
 का। रा। दि। ष। का। र। च। आ। र। ण। अर्थः। ह। का। रो। दि। रु। पा। तो। य। म। टि। शं। ल्य। पि। वां। छ। ता। अहे। ण। धु
 स। दि। त्य। नृ। दू। यं। ति। ई। भ। वि। ष्य। ति। ॥ १ ॥ ॥ ॥ हल्लं। यं। ॥ उपदेशं। संहल्लि। स्यात्। उपदेश
 आधे। च। रणं। सूत्रे। घट्टं। पदसूनां। तरादु। वृत्तनी। यं। सर्वत्र। ॥ ॥ अदर्शनलोपः ॥ ॥ रामः
 प्रसक्तस्यादरनिलोपसंज्ञस्यात् ॥ ॥ तस्य लोपः ॥ ॥ तस्य तोलोपः स्यात्। लाद

रामः
॥ १ ॥

धोनुस्त्रगणोणादिवाक्यलिङ्गा नुरासने ॥ आगमः प्रत्ययोदेरा उपदेशाः प्रकीर्तिनाः ॥

३ प्रत्याहारेष्वितानयदृष्टं ॥४॥ ताल्वादिषु समागमनेषु च भागे निष्पन्नो अचू उदात्तसंज्ञः स्यात् ॥४॥

यो लाघर्थाः ॥॥ आदिरंतेन सहेता ॥॥ अंतेनेता सहित आदिर्मध्यगानां स्व
स्य वसंज्ञा स्यात् । यथा अलि ति अइ उवर्णनिर्वासा । एवमत्र हल अल इत्याद
यः ॥॥ ऊ कालोस्त्रस्वदीर्घपुतः ॥॥ उश्च उश्च ऊश्च वः वां काल इव कालो य
स्य सोऽवृत्तमाहुस्वदीर्घपुतसंज्ञः स्यात् । सप्रत्येकमुदात्तादिभेदेन त्रिधा ।
॥॥ उश्चैरुदात्तः ॥ नीचैरनुदात्तः ॥ समाहारः स्वरितः ॥॥ सनवविंशोऽपि प्रत्ये
कमनुनासिकाननुनासिकत्वाभ्यां विधा ॥॥ मुखनासिकावचनोऽनु
नासिकः ॥॥ मुखसहितनासिकयोश्चार्थमाणो वर्णोऽनुनासिकः स्यात् । त
द्विधा । अइ उनेर एषां प्रत्येकमष्टादशभेदाः । लृटवर्णस्य द्वादश । तस्य दीर्घाभा

ताल्वादिषु समागमनेषु अधोभागे निष्पन्नो अचू अनुदात्तसंज्ञः स्यात् ॥४॥

उदात्तानुदात्तत्वे वर्णधर्मौ समाक्रियेदते यस्मिन् स अस्वरितसंज्ञः स्यात् ॥४॥

म. सु
॥२॥

वाह। एयामपि द्वादश। तेषां कस्वाभावात् ॥ ॥ तुल्यास्यत्र यत्र सवर्णं ॥
तोल्वादिस्नानमाभ्यन्तरप्रयत्नश्चेत्येतद्वयं यस्य येन तुल्यं तन्मिथः सवर्णं
स्यात् ॥ ऋलृवर्णयोर्मिथः सावर्ण्यं वाच्यं ॥ अकुहविसर्जनीयानां कंठः
इव यशानांतालुः। ऋदुर्षाणां मूढाः। लृलुलसानां दन्ताः। उपपध्मानी
यानामोष्ठौ। अमउणनानां नासिकाव। एदैतोः कंठतालुः। ओदौ तोः कं
ठोष्ठौ। वकारस्य दन्तोष्ठौ। जिह्वा मूलं। यस्य जिह्वा मूलं। नासिकानुस्वा
रस्य ॥ यतो द्विधा। आभ्यन्तरो बाह्यश्च ॥ आद्यः पंचधा ॥ स्पृष्टेषु स्पृ
ष्टेषु द्विवृत्तविवृतसंवृतभेदात् ॥ तत्र स्पृष्टं प्रयतनं स्पृशानां। इष

रामः
॥२॥

स्पर्ष्टमं तस्मान्नां । इष द्वितमं मूलं । विरुतं स्वराणं । इत्थं स्यावर्णस्य प्रयोगे सं
 वृतं । प्रक्रियादशायां तु विरुतं मेव ॥ ॥ बाह्यस्वेकादशधा ॥ विवारः संवारः श्वा
 सोनादो घोषो घोषो ल्यप्राणो महाप्राण उदात्तो उदात्तं स्वरितश्चेति ॥ स्व
 रो विवारः श्वासा अघोषाश्च । हराः संवारानादा घोषाश्च । वर्गानां प्रथमं
 तीयपंचमायणश्चात्प्राणाः । अन्ये महाप्राणाः । वर्गानां द्वितीयचतुर्थो शल
 श्रमहाप्राणाः । कादयो मावसानाः स्पर्ष्टाः । यलोत्तमः । शलउष्माणाः । अवः
 स्वरः । ॥ क० स्वइति क० रवाभ्यां प्रागद्विसर्गसदृशो जिह्वामूलीयः । ५५४ फ०
 तिपफाभ्यां प्रागद्विसर्गसदृशोऽपध्मानीयः ॥ अ० अ० इ० स० च० परावतुस्वार

म.सु.
॥३॥

विसर्गो॥॥अणुद्विसवर्णस्यावाप्रत्ययः॥॥अविधीयमानोऽणुद्विसवर्ण
स्य संज्ञा स्यात्। अत्रैवाणपरेण लकारेण। कु-उट्, तुपुष्टे उदितः। तदेव मेदस्य षादशानां
संज्ञा। तथेकारोकारौ। ऋकारलिशतः। एवं लृकारेऽपि। एवोद्वादशानां॥ अनुनासि
काननुनासिकभेदेन यवला द्विधा। तेनाऽननुनासिकास्ते द्वयोर्द्वयोः संज्ञा॥॥परः स
न्निकर्षः संहिता॥॥वर्णानामतिशयितः संनिधिः संहिता संज्ञः स्यात्॥॥ह
लोनेतराः संयोगाः॥अभिरेव संहिता हलः संयोग संज्ञाः स्मृः॥॥सुप्रतिडं तं
पदं॥॥सुबं तं तिडं तं वपद संज्ञं स्यात्॥॥छा॥॥इति संज्ञाप्रकरणं॥॥छा॥॥
॥॥इको यणचि॥॥इकः स्थाने यणस्य दविसंहिताया विषये। सुधी उपास्य इति

रामः।
॥३॥

सलो जंर स्यात् क्षादिपरे २

स्थिते ॥ ॥ तस्मिन्निति निर्दिष्टे पूर्वस्य ॥ ॥ सप्तमी निर्देशेन विधीयमानं कार्यं वर्णितं त-
रेण व्यवहितस्य पूर्वस्य द्वयं ॥ ॥ स्थानेनंतरतमः ॥ ॥ प्रसंगे सति सप्तशतम आदेशः स्या-
त् ॥ सुधृक् उपास्य इति जाते ॥ ॥ अनविन ॥ ॥ अक्षः परस्य यरो देवास्तो न त्ववि ॥ ॥
॥ ॥ सलो जंर स्यात् ॥ इति धस्य ॥ ॥ संयोगां तस्य लोपः ॥ ॥ संयोगां तस्य
दंतस्य लोपः स्यात् ॥ ॥ अलो स्य ॥ ॥ षष्ठी निर्दिष्टे सस्यादेशः इति प्राप्ते ॥ यणः प्र-
तिषेधो वाच्यः ॥ सुधृक् उपास्यः ॥ मधुरिः ॥ धानंशः ॥ लाकृतिः ॥ ॥ एवोयवायावः ॥ ॥
एव स्य स्य आये आये स्य एते स्युरवि ॥ ॥ यथा संख्यमनुदेशः समानी ॥ ॥
सम सर्वधीयो विधि र्गथा संख्यं स्यात् ॥ हरये ॥ विष्णवे ॥ नायकः ॥ पावकः ॥ ॥ ॥ दीतो

अच्छीनं परण संयोज्ये ॥ ३

म. सु.
॥४॥

अध्वरि पेशणे गम्यमाने गोर वा देशः यत्ति शब्दे परे ॥ गोर्युतैश्च दस्यु पसं
ख्याने ॥

प्रियस्य मे ॥ ॥ यादौ प्रत्यये ओ दौ तोर वावौ स्तः ॥ गव्यं । नाव्यं ॥ अध्वपरिमाणे च ॥ गव्युतिः ॥
॥ ॥ धातास्तानि मि तस्येव ॥ ॥ यादौ प्रत्यये धातोरेव श्रद्धांतादेशस्तर्हितनिमित्त
स्येव नान्यस्यालव्यं अवश्यलाव्यं । तानि मि तस्य किं । ओयते । औयत ॥ ॥ क्ष
यत्तयो राकारार्थे ॥ ॥ यांतादेशनिपातनाथमिदं । शकारार्थे किं । क्षेत्तुतेतुं योग्यं
क्षेयं पापं जेयं मनः ॥ ॥ कथं स्तदर्थं ॥ ॥ क्तारः क्रीणीयुरिति बुद्ध्या आपणे प्र
सारितं क्रयं । क्रयमन्यतः । क्रयणाहमित्यर्थः ॥ ॥ अदेऽङ्गुणः ॥ ॥ अदेऽङ्गुणः
संज्ञः ॥ ॥ तपरस्तत्कालस्य ॥ ॥ तपरस्तात्परोवा उच्चार्यमाणसमकालस्यैव
संज्ञस्याह ॥ एकः पूर्वपरयो रित्याधिकृतम् ॥ ॥ आङ्गुणः ॥ ॥ अवर्णादविपरि

पेर २

शमः
॥४॥

प्रथमातिक्रमेकारणाभावात्प्रथमएवभवति॥४

5A

वर्षयोरेको गुणादेशः स्यात्। उपेंडः। गंगोदकं॥॥ उपदेशोऽनुनासिक इत्॥॥ उ
पदेशोऽनुनासिको निःसंज्ञः स्यात्। प्रतिज्ञानुनासिक्याः पालिनीयाः॥ लसूत्रे स्था
वरेणिसहोऽचार्यमाणोरेफोरलयोः संज्ञा॥॥ उरणरचरः॥॥ ऋ इति त्रिंश
तः संज्ञेऽयं तत्तत्स्थाने योऽस्य परः सन्नेव प्रवर्तते। कृष्णादिः। तवल्कारः॥॥
॥॥ लोपः शाकल्यस्य॥॥ अवर्णपूर्वयोः पदान्तयोर्वयोर्वालोपोशिपरे॥
॥॥ पूर्वसिद्धं॥॥ सपादसप्ताध्यायी प्रतित्रिपाद्यसिद्धा। त्रिपाद्यामपि पूर्वप्र
तिपूरं शास्त्रमसिद्धं। हरश्ह। हरयिह। विष्णाश्ह। विष्णाविह॥॥ वृद्धिरेव॥॥
आदेवृद्धिसंज्ञः॥॥ वृद्धिरेवि॥॥ आदेवि वृद्धिरेकादेशः स्यात्। गुणाप

स्वादिरेरिणोः परयोः द्वादिरेकादेशः ४

म.सु.
॥५॥

वाङ् । अथैकत्वं । गंगौघः । देवैश्वर्यं । कृष्णौ । कृष्णं ॥ ॥ एते धस्युद सु ॥ ॥ अवलीदेजा
द्योरे सोधस्योरु ठिवपरे पूर्वपरयोर्द्विरेकादेशः स्यात् । उपैति । उपैधते । प्रष्टौहः । एजा
द्योः किं । उपेतः । माभवान्प्रेदिधत् । अक्षौहिन्यामुपसंख्यानं ॥ अक्षौहिणीसेना ॥ स्वा
दीरेरिणोः । स्त्रैरं । स्त्रैरी । स्त्रैरिणी ॥ प्राहोढो ऽप्येष्टेषु ॥ प्रौहः । प्रौढः । प्रौढिः । प्रैषः ।
प्रेष्यः ॥ अस्तेचरुतीयासमासे ॥ सुखेन नृत्तः । सुखार्तः । तृतीयैति किं । परमर्तः ॥ प्रकृतसत
रकं बलवसनादिशानामुल्लेखः ॥ प्राणमिस्यादि ॥ ॥ उपसंख्यानः क्रियायोगे ॥ ॥ प्रादयः
क्रियायोगे उपसर्गसंज्ञाः स्युः । प्र । परा । अपा । सं । अनु । अव । नि । निर । उ । उर । वि । आ
उ । नि । अधि । अपि । अति । सु । उत् । अभि । प्रति । परि । उप । एते प्रादयः ॥ ॥ भूवादयोधा

ग्रादीनामृणोपरतः द्वादिरेकादेशः ३

रामः
॥५॥

अचः पराक्योरेकदका राक्यां परस्य चरोद्वास्तः

64

३ परे

तवः ॥ ॥ क्रियावाविनोन्वाद्योधातुसंज्ञाः स्युः ॥ ॥ उपसर्गद्विधातौ ॥ ॥ अवर्णान्ताडु
पसर्गद्विकारादौ धातौ परे वृद्धिरेकादेशः स्यात् ॥ प्राकृति ॥ ॥ वासुप्याविशालेः ॥ ॥ आउप
सर्गद्विकारादौ सुधातौ वृद्धिर्वा अपिशालिग्रहणं प्रेजार्थं ॥ ॥ अचोरहाभ्यां द्वे ॥ ॥ य
शेवा ॥ इति प्राप्ते ॥ ॥ शरोचि ॥ ॥ द्वेन प्रार्थसीयति ॥ ॥ एडि पररूपं ॥ ॥ आउपसर्गदेडा
दौ धातौ परे पररूपमेकादेशः प्रेजते ॥ उपोवति ॥ ॥ अचोपादिटि ॥ ॥ अचामध्ये योऽसः
स आदिर्यस्य तद्विसंज्ञं स्यात् ॥ शकंधादिषु पररूपं वाच्यं ॥ तच्चट्टेः ॥ शकंधुः ॥ कर्कधुः
कुलटा ॥ सीमंतः ॥ केवावेश ॥ सीमांतोन्यः ॥ मनीषा ॥ हलीषा ॥ पतंजलिः ॥ सारंगः ॥ पशुपाक्ष
णोः ॥ सारांगोन्यः ॥ आकृतिगणोयं ॥ एवेवानियोगे ॥ केवभोक्षसे ॥ अनियोगे किं तवैव ॥
॥ ओत्वोष्ठयोः समासे रा ॥ स्थूलोत्तुः ॥ स्थूलोत्तुः ॥ विंबोष्ठः ॥ विंबोष्ठः ॥ समासे किं तवोष्ठः ॥ ॥

ॐ मि आ डि चा त्प र रूप मे का देशः

अकः सवर्णे चिपरे दीर्घ

म. तु.
॥६॥

॥॥ ओमाङ्गेश्व ॥॥ शिवायो नमः शिवे हि ॥॥ अकः सवर्णे दीर्घः ॥॥ एका
देशः स्यात् दैत्यारिः श्रीशः विष्णुदयः होलकारः ॥॥ एङः पदान्तादति ॥॥
पदान्तादति पूर्व रूप मे कादेशः स्यात् हरेव विष्णोव ॥॥ सर्वत्र विभाषा गोः ॥॥
लोके वेदैर् एङं तस्य गोरति वा प्रवृत्तिभावः पदान्ते गो अग्रं गो ग्रं पङ्क्तस्य किं चि
त्र ग्वग्रं पदान्ते किं गोः ॥॥ अने काले शित्सर्वस्य ॥॥ अने काले देशः शिष्टस्य
वस्यैव स्यात् इति प्राप्ते ॥॥ डिङ् ॥॥ डिङ् दने काले प्यं त्यस्य स्यात् ॥॥ अव
ङ् स्फोटय नस्य ॥॥ पदान्ते एङं तस्य गोर विङ् चि ग्वग्रं पदान्ते किं ग्वि ॥॥
॥॥ ईङ् ॥॥ गोर वडिङ् दे गवेङ् ॥॥ दूर दूतेव ॥॥ दूर स बोधने वाक्यस्य

रामः
॥६॥

दूराद्भुतेयहा कं तस्य ऋद्विन्तस्या न सस्यगुरोः अपिशब्दा त अंस्य
स्पगुरोरगुरोः

७५

देःपुतो वा ॥ ॥ ॥ ॥ पुतप्रगृह्या अ विनित्य ॥ ॥ एते विप्रकृसास्युः । गच्छकृष्णा ३ अ
त्र गौ श्वरति ॥ ॥ ॥ ॥ इ स्वलेघु ॥ ॥ सी योगे गुरु ॥ ॥ संयोगे परे इ स्वगुरु संज्ञं स्यात् ॥ ॥
॥ ॥ दीर्घवि ॥ ॥ गुरु स्यात् ॥ ॥ एते रन्तो न स्य स्या ये के कस्य प्राची ॥ ॥ पुतो वा ॥
दे ३ वदत्त । देवदा ३ त । देवदत्ता ३ । गुरोः किं । वकारादकारस्य मा भूत् । अन्तः किं ।
कृष्णा ३ । एकैकग्रहणं पूर्वार्थ ॥ ॥ ॥ इह देद्विवचनप्रगृह्य ॥ ॥ ॥ इह देदं तं द्विवच
नं प्रगृह्य संज्ञं स्यात् । हरी एतौ । विष्णु र्दमा । गंगे अमू ॥ मणी वाष्ट्र स्येति तुश्वा
र्थे विरादो वा रादो वा बोध्यः ॥ ॥ ॥ अदसो मातरा ॥ ॥ अस्मापरा वीद्मते प्रगृ
ह्योस्तः । अमी ईशाः । रामकृष्णा वमू आसाते । मार्कि । अमुकेऽत्र । असति माद्र

या ५

इषदर्थे क्रियायोगमर्चादाभिविचौचयः ॥ एतमातंति न विद्यात्

म.सु.
॥७॥

इति विस्मये

हणे एकोरोप्यनुवर्त्तेत ॥ ॥ वादयो सते ॥ ॥ अत्रार्थार्थि आदयो निपातसंज्ञाः स्युः ॥
॥ ॥ आदयः ॥ ॥ एते पितथा ॥ वस्त्वपलक्षणं यत्र सर्वनामप्रयुज्यते ॥ इयमित्यर्थे त
सार्थे भेद्यत्वेन विवक्षितः ॥ ११ ॥ ॥ निपात एकाजना ॥ ॥ एकोऽनुनिपात आडुव
जः प्रगृह्यः ॥ ईईः उउमेशः ॥ वाक्यस्मरणयोरडित् ॥ आ एव तु मन्मसे ॥ आ एवं कि
लतत् ॥ अन्यत्र डित् ॥ ईषडुष्णं ओष्णं ॥ ॥ ओदत् ॥ ॥ ओदेतो निपातः प्रगृह्यः ॥ अ
हो ईशाः ॥ ॥ संवुद्धौ शाकृत्यस्येतादृशार्थः ॥ ॥ संवुद्धिनिमित्तक ओकारो वा प्रग
ह्योऽवैदिके इतोऽपर ॥ विष्णो इति ॥ विष्णो इति ॥ विष्णो विति ॥ ॥ मय उजो वा वा ॥
मयः परस्यो ओवा वा स्यादवि ॥ किमुक्त ॥ किमुक्त ॥ ॥ इको सबर्ण शाकृत्यस्य
अनार्थेति किं ॥ ब्रह्मबंधनिसब्रवीत् ॥ ॥ अस्तु न वदुपस्थिते ॥ उपस्थितो अनार्थ इति श
द्वस्तस्मिन्परस्तुतो अस्तु न वद्ववति ॥ हातात इति ॥ हातातेति ॥ २

राम
॥७॥

अणोऽप्रगल्हस्यानुनासिकः॥अप्रगल्हस्वाणो वसानेनुनासिकोवास्यात्॥रधिं॥रधिं॥अ
प्रगल्हस्यकिं॥अग्नी॥३

४५॥॥॥पदांताइकोऽस्वावास्यःअसवर्णेवि।कृत्वविधिसामर्थ्यान्नस्वरसंधिः।
वक्त्रिअत्र।वज्रयत्र।पदांताःकिं।गोर्धे॥नसमासे॥वाप्यश्वः॥॥॥कृत्सकः॥॥कृ
तिपरेपदांताअकःप्राग्वत्।ब्रह्मरुषिः।ब्रह्मरुषिः।पदांताःकिं।आर्षत्॥॥॥॥॥॥॥॥॥
॥॥॥इतिस्वरसंधिः॥॥स्तोः।अनास्यः॥॥सकारतवर्गयोःशकारवर्गाभ्यांयो
गेशकारवर्गौस्तः।हरिश्चोत्तरामश्चिनोति।सञ्चित।शाडिः।जय॥॥॥शात्॥॥
शासरस्योक्तंन।विभ्रः।प्रभ्रः॥॥॥॥॥॥॥॥॥स्तोः।ष्टुनायोगेष्टुः।रामष्षष्टुः।राम
ष्टीकते।पेष्टा।तदीका।वक्त्रि।लौकसे॥॥॥॥॥॥॥॥॥नपदांतादोरनामा॥॥॥पदांताद्वर्ग
स्वरस्यस्तोः।ष्टुर्न।षट्संज्ञः।षट्ते।पदांताकिं।रिष्टे।टोःकिं।सपिष्टुर्म॥अनामवति

म. सु.
॥ ५ ॥

नगरीणामिति वाच्यं ॥ षण्णं ॥ षण्ण वतिः ॥ षण्ण गर्भः ॥ ॥ तोः पि ॥ ॥ नहु
एवं सन् षष्ठः ॥ ॥ मलोत्तमो ते ॥ ॥ पदाते सलो जश ॥ ॥ वागीशः ॥ ॥ य
तेनुनासिकेनुनासिकेवा ॥ ॥ यदः पदां तस्यानुनासिकेपरेनुनासिकेवा
॥ एतन्मुरारिः ॥ एतन्मुरारिः ॥ प्रत्ययभाषायां नित्यं ॥ तन्मात्रं विभ्रयं ॥ ॥ तो
लि ॥ ॥ परसवर्णः ॥ तल्लयः ॥ विद्वांस्तिरति ॥ लस्यानुनासिकोलः ॥ ॥ उदः
स्वास्तं सोः पूर्वस्थ ॥ ॥ उदः परयोः स्वास्तं सोः पूर्वसवर्णः ॥ ॥ तस्मा
दित्तरस्य ॥ ॥ पवमीनिदेशेन क्रियमाणं कार्यं वर्णसरेणा व्यवहित
तस्य परस्य ज्ञेयं ॥ ॥ आदेः परस्य ॥ ॥ परस्य यदि हितं तत्तस्यादेर्वो ॥ ॥ ५ ॥

अत्राघोषस्य महाप्राणस्य विवारस्य स्वासस्य सस्य तादृश एव यकारः १

शमः
॥ ५ ॥

तिसस्य थः ॥ ॥ शरो शरिसवर्णे ॥ ॥ हलः परस्य शरो लोपो वा स्यात्सवर्णेश्रितिः ॥
 ॥ ॥ श्रिव ॥ ॥ सलां वरः स्युः ॥ इत्युदोदस्यतः उत्थानं उत्तं ननं ॥ ॥ स यो हो
 न्यतरस्य ॥ ॥ शयः परस्येहस्य वा पूर्वसवर्णः ॥ नादस्य घोषस्य महाप्राणस्य
 हस्य ताद्यशोवर्गविबुधः ॥ वाग्येति ॥ ॥ श्रिवादि ॥ ॥ पदांताऽस्तयः परस्य श
 स्य शस्य घोषादि ॥ तच्छिवः ॥ तश्च शिवः ॥ पदांता किं ॥ विरपूरो ॥ छलममीति
 वाच्यं ॥ तश्च लोकेन ॥ ॥ मोनुस्वारः ॥ ॥ मां तस्य पदस्य अनुस्वारो हलि हरिं व
 दे ॥ पदस्योति किं ॥ गम्यते ॥ ॥ नश्चापदा तस्य सति ॥ ॥ नस्य मस्य वा पदां तस्य
 सल्यनुस्वारः स्यात् ॥ यशांसि आक्रं स्यते ॥ ॥ अनुस्वारस्य यपि परसवर्णः ॥

संवारस्य ३

३ अमिति हिं ॥ वाक् श्चो ब्रुति + सल्लि विं म न्यते १

स्वरिपरे

10.

[illegible]

उ. कारणकारयोः कु कृ टुकागमो

शमः
॥ ५ ॥

10A-

स्यधुङ्। सन्तः। ॥ ॥ शितुङ् ॥ ॥ पदांतस्य नस्य शेतुङ्वा। सञ्जुङ्। सञ्जुङ्। सञ्जुङ्।
सञ्जुङ्। सञ्जुङ्। सञ्जुङ्। ॥ ॥ इ-मे। इ-स्वा। इ-विङ्। मु-प्रनि। इ-स्वा। इ-रोयो
इ-मृतदंतं। यत्पदं तस्मात्परस्याचौ निपुङ्। मु-गमः। प्रत्यङ्। इ-त्मा। सुगण। शः। सन्त
त्युतः। ॥ ॥ समः। सु-दि। ॥ ॥ समोरः। सु-दि। ॥ ॥ अन्तु। नु-सिकः। पूर्वस्यनु। ॥ ॥ अ
न्तु। प्रकरणेशः। पूर्वस्यानु। नासिकोवा। ॥ ॥ अन्तु। नासिकायरोनु। स्वारः। ॥ ॥ अनुना
सिकं विहायरोः। पूर्वस्यासरोनु। स्वारगमः। ॥ ॥ खरवसानयोर्विसर्जनीयः। ॥ ॥ ख
रि। अवसानेन पदांतस्य रस्य विसर्गः। संपुंका नां सो वक्तव्यः। सं-स्कृती। सं-स्कृती। ॥ ॥
॥ ॥ पुमः। खय्यमुपरे। ॥ ॥ अम्परे। खयिपुमोरुः। पुं-स्कौ। किलः। पुं-स्कौ। किलः। ॥ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com